

אחת אחת

צאלה גרינברג

קטלוג

P8 גלריה לאמנות עכשווית
P8 Contemporary Art Gallery

אחת
צאלה

אחת
גרינבורג

אוצר: אבשלום סולימן

פתיחה: ה' 4.5.23 20:00

מפגש סיפורי צ'יזבטים ושיחת גלריה: א' 2.6.23 11:00

נעילה 3.6.23
ד+ה 20:00-16:00 ש+ש 14:00-10:00

IN: p8gallery / E: gallery.p8@gmail.com
P8 היא עמותה ללא מטרת רווח - יצרים ונכונג (ג'ר)

P8 גלריה לאמנות עכשווית
P8 Contemporary Art Gallery

רחוב הפטיש 1 תל-אביב / T: 050-5543485
W: www.p8gallery.net / FB: P8ArtGallery

אחת אחת

צאלה גרינברג

אוצר: אבשלום סולימן

תערוכה בגלריה השיתופית P8, תל אביב

בין התאריכים: 3.6.23 – 4.5.23

טקסט אוצרותי
אחת אחת

שמאל ימין

תערוכת היחיד החדשה של צאלה גרינברג היא ככל הנראה התערוכה האישית ביותר שהציגה עד כה. עבודות קודמות של גרינברג התאפיינו בכושר המצאה ובתחכום ממזרי, ובכל אחת מהן היא 'הפכה על צדו' כל מדיום בו בחרה לפעול. בין השאר הציגה סדרת דיוקנאות מצוירים בעזרת מברשות שיניים חשמליות (החזיר החופשי, 2020), יצרה מודל תלת-ממדי עתידי של שכונת רמת אליהו עשוי יציקות קרמל מסוכר שאספה בין תושבי השכונה (כוס סוכר, 2017), והציבה פנורמה של נופים פנים-גופניים מופשטים באמצעות תחיבת מצלמות זעירות לניקוי אוזניים לתוך פירות הדר (טבע דומם מבפנים ומבחוץ, 2022). עבודות אלה יצרו דימויים של 'נשגב-מוקטן' באמצעות חילוצו מתוך היומיומי והבנאלי. באמצעותם שואלת האמנית שאלות רציניות למדי על מקומו של האמן כסובייקט במעשה

היצירה, אך קורצת לצופה ולתולדות האמנות בעין מיומנת. אחת אחת, כאמור, מפנה את הבמה לביוגרפי והאישי, המופיעים עליה עתה כחומרי הגלם המרכזיים לתערוכה כולה.

לאורך כשנה חזרה גרינברג לתקופת הנעורים הפרטיים שלה והתמקדה בזיכרון החוויות מתנועת הנוער, ובחברות בקבוצה הדוקה החולקת מנהגים, שפה ואנרגיה משותפים. התבוננות ברפרודוקציה של הציור "משחקי ילדים" (1560) של פיטר ברויחל

האב שלה
אותה למחשבה
על המשחק
כמסמנה של
טריטוריית
הילדות. משם
הגיעה גרינברג
לשדה פתוח

פעולת ההיזכרות - יצירת מודל של האירוע החברתי מתוך הזיכרון האישי. בתוך המודל הזה עשויה עתה הדרמה להתפתח, אלא שהסט נותר כתפאורה נטלת אירוע. עבודות הוידאו והסאונד מושיבות את התערוכה כולה על מטרונום פנימי המעניק לה קצב ותחושה של זמן. מתוך טלפון קווי נשמעים קולות הנשימה של בתה של האמנית (טלפון נושם, 2021), ואפשר לדמיין כיצד, בהיפוך תפקידים של מבוגר וילד, אנחנו מוזמנים לתרגל נשימה נכונה דווקא מפי עולל. קצב הנשימות מתערבב בספירה 'אחת - אחת' בוידאו המוצג בסמוך, ופעולת השפה המונה את הזמן החולף קושרת בין הזמן הארצי למרחב הקוסמי של שמיים זרועי כוכבים.

באמצעות ביקור מחדש בסדרה של אירועים ופיברוק שלהם באמצעים אמנותיים, גרינברג מתבוננת במעבר בין ילדות ונעורים לבגרות, בין

בפאתי העיר, טריטוריית ילדות פיזית שבעבר היוותה בית לפעולות הליליות במסגרת התנועה. גרינברג גייסה את אביה בתפקיד הצלם המתעד. יחד יצרו טריפטיך צילומי פנורמי, שבו ההווה מתהווה מתוך זיכרון העבר. בשונה מקטלוג משחקי הילדים של ברויחל, פסיפס הפעולות והמצבים החברתיים שהאמנית מציגה עשוי מסדרה של השיפות עצמיות שיוצרות יחד לקסיקון גנרי של תנוחות הכנה ופעולה. התוצאה היא מעין דרמטיזציה של אימוני השדאות הליליים של תנועת הנוער, כשבחזקת תנאי הראות המוגבלים מטשטשים הגבולות בין צילום לציור, ובין ההווה לעבר.

הרישומים שמציגה גרינברג מוציאים מהקפאה שיירים של אירועים ושל אתרי משמעות והופכים אותם לאתרים של פעולה והפעילות. המדורה, המחנה, שקי השינה ופנסי הנייר מצביעים על מטרתה של

זמן של משחק והכנה לחיים, לחיים 'עצמם'. כך, היא בוחנת את האופן שבו משחקי נעורים מכינים את היחיד לתפקידים השונים אותם הוא אמור לאייש ביחס לקולקטיב, ואת הדינימקות החברתיות שאנחנו מתרגלים.ות במסגרות כמו תנועות הנוער, כילדים המשחקים ב'להיות גדולים'. במובן זה, אחת אחת מייצרת תיאטרון שבו האני משחק את שלל תפקידיה של חברה בהתהוות.

אבשלום סולימן, אפריל 2023

One-One-Thousand makes room for the biographical and the personal. Both elements make their reappearance on stage as source materials, from which the exhibition is spun. Greenberg went back to her own youth, homing in on her memories as a member of a youth movement, and on her experiences as part of a closely-knit group, sharing common customs, language and energy. The study of Pieter Bruegel the Elder's *Children's Games* (1560) initiated her thinking about

games as signs demarcating the territory of childhood. From there, the way to an open field on the outskirts of her hometown was short. This physical territory used to be the home of nocturnal activities for the artist and her friends, all of whom were teenage cadets of the Noar Ha'Oved youth movement. Greenberg recruited her father to help her as documenting photographer. Together they created a panoramic triptych, in which the present comes into being out of past memories.

Differing from Bruegel's generic lexicon of poses and actions, Greenberg's version is made from a series of self-exposing representations. The result is a dramatization of the nocturnal paramilitary field training of her youth movement days. Under the veil of limited light and vision, the boundaries between photography and painting,

past and present, blur. These photographs de-freeze remnants of events and sights of personal significance, transforming them into places where action – both passive and active - occurs. The bonfire, camp, sleeping bags and paper lanterns all point to the purpose of this evoking, which is the (re)creation of a model for a lost social event out of the fragments of a personal memory. Within this model, which can now give rise to an evolving drama, no climatic event takes place, and the ‘theatrical’ set remains, in a sense, bare.

With this re-visiting of a series of memory-events and their fabrication through artistic means, Greenberg examines the transition between childhood, youth and adulthood, and

between preparations for adult life – and the becoming of Life itself. She looks at the way in which youthful ‘make-belief’ games prepare the individual to the various roles she or he may have to take in relation to the collective, and at the social dynamics that we practice within different ‘preparatory’ frameworks when, as kids, we play at being adults. In this sense, One-One-Thousand creates a theatre in which the Self plays a series of roles characteristic of a society which is (still) coming-into-being.

Avshalom Suliman 2023

ליקוי צילומי עבודות

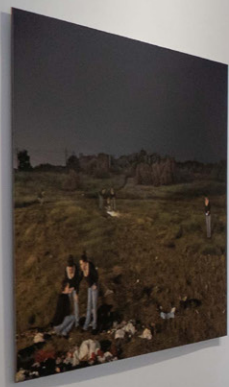

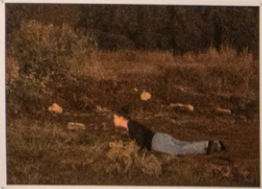

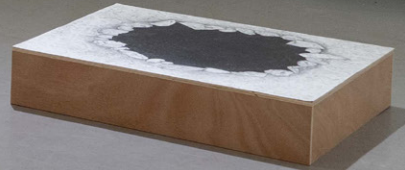
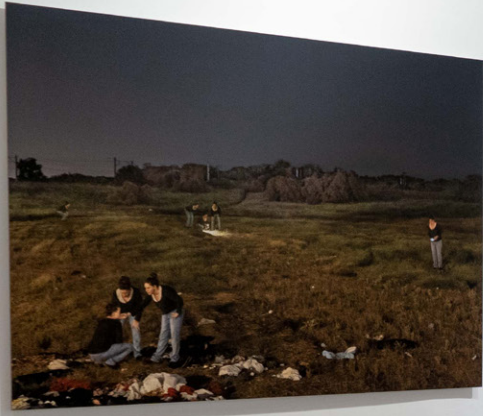

אחת אחת

צילומי הצבה

אחת אחת

צאלה גרינברג

אוצר: אבשלום סולימן

צילומי הצבה: צאלה גרינברג

עיצוב קטלוג: תמר לב-און

